

[Justitsministeren.]

paa Skibet „Dagmar“. „Dagmar“ var sejlet forbi et synkende Skib, og saa skulde der være sket det, at hele Besætningen var blevet afskediget, medens man intet gjorde ved Kaptajnen. Da denne Sag undersøges i Handelsministeriet, skal jeg forbigaa den, idet min ærede Kollega Handelsministeren vil svare det ærede Medlem.

Ellers bestod jo det ærede Medlem Hr. Aksel Larsens Tale mest i et fulminant Angreb paa Kriminalassistent Andreas Hansen. Jeg har i den Anledning indhentet Oplysninger fra Chefen for Opdagelsespolitiet og kan her udtale, at naar det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen paastod, at Vogel var blevet mishandlet, saa er det ganske forkert. Anklagen mod Carlis Hansen lød paa Misbrug af offentlig Myndighed, Frihedsberøvelse og Vold, men Carlis Hansen blev baade ved By- og Landsret frifundet for Tiltalen for Vold. Altsaa, Sigtelsen for Vold har Politiet rejst, men Domstolene har fundet denne Sigtelse ubegrundet. At Nazisterne tilkaldte ikke Ordenspolitiet, men det politiske Politii, er ikke mærkværdigt, da Carlis Hansen med Rette gik ud fra, at Behandlingen af Vogel-Sagen henhørte under Opdagelsespolitiet, specielt Sikringsafdelingen. Da Vogel blev anholdt, var han ikke delvis bagbundet, idet han blot havde Reb i Haanden. Carlis Hansen, der blev holdt tilbage paa Politigaarden, indtil Grundlovsforhøret over Vogel var sluttet, blev ikke behandlet med større Venskabelighed, end enhver Anmelder, Vidne eller anholdt altid bliver behandlet med. Det er en Misforstaaelse af det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, at Vogel blev udvist af Landet. Nej, Landsretten dømte ham til Udbringelse af Riget, og derefter vistest der ham det store Hensyn — *meget store Hensyn* —, at han blev sendt til Rusland i Stedet for at blive sendt hjem til Tyskland, hvor der næppe ventede ham nogen venlig Behandling, men han kom til sit forjættede Land, Rusland. Der vistest ham endog den Imødekommehhed, at da vi jo oprigtig talt her ikke havde videre Brug for ham, og det just viste sig, at der afgik et Skib til Rusland, efter at han var dømt, men inden han havde udstaaet sin Straf, saa fik han eftergivet Resten af Straffen og blev sendt med Skibet. Den Maade, jeg altsaa har behandlet Vogel paa, tror jeg ikke kan angribes fra kommunistisk Side; den er vist saa yderst human, som tænkes kan. Se, at det nu var, lige før Carlis Hansens Sag skulde for Landsretten, at Vogel blev sendt ud, beror virkelig paa den Tilfældighed, at der

den Dag gik et Skib til Rusland, og det hænger ikke sammen med nogen som helst eventyrlige Rævestreger, som det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen synes at mene. Carlis Hansens Dom i Byretten, der lød paa Hæfte, blev paaanket til Skærpelse til Landsretten, men den stadfæstede Hæftedommen. Naar nu det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen siger, at Carlis Hansen fik en beskeden Straf og fik Lov til at flygte, henviser jeg det ærede Medlem til at gøre sig bekendt med Retsplejelovens § 1002, jfr. § 780, han vil deraf se, at naar der er idømt en Mand Hæftestraf og han appellerer, kan han ikke arresteres i den Tid, der forløber imellem, saaledes at jeg, naar jeg skulde holde mig Loven efterrettelig, hvad jeg naturligvis i denne Sag som i alle andre Sager baade skal og gør, ikke kunde arrestere Carlis Hansen, og Udtrykket, at han fik Lov til at flygte, er altsaa urimeligt. At der skulde have været et særlig venskabeligt Forhold mellem Nazisterne og Kriminalassistent Andreas Hansen, har ikke noget paa sig. Andreas Hansen maa selvfølgelig for at faa de Oplysninger, han har Brug for, tale baade med Kommuniste og Nazister, han bliver søgt meget fra begge Sider og tager lige saa venligt mod Kommuniste, naar de kommer til ham, som mod Nazisterne. Der kommer mange Kommuniste til Andreas Hansen (*Munch-Petersen*: Der bliver tilsagt mange!). Mange kommer af sig selv ogsaa.

Saa gjorde det ærede Medlem nederst Sp. 154 en noget dunkel Bemærkning, der lyder saaledes:

„Senere er Sagen blevet trævlet yderligere op. F. Eks. oplyses det, at en Tysker, der opholdt sig her i Landet paa falske Papirer, har været med til Bortførelsesaffæren, men han er ikke saa meget som arresteret, og han har heller ikke været tiltalt for Pasforfalskning, og han er ikke udvist.“

Uagtet der er Fejl i Referatet, ogsaa naturligvis i Slutningerne, kan det dog ses, mener jeg, med Sikkerhed, at den Mand, der tænkes paa, er en Mand ved Navn Hehl. Mod ham er der nu anlagt Sag, og der er nedlagt Paastand paa hans Udbringelse af Riget. Domsforhandlingerne fandt Sted den 24. Oktober 1934, og der blev idømt ham 10 Dages Hæfte. Han har ikke gjort sig skyldig i Pasforfalskning, og til hans Sag var afgjort, har det været paalagt ham at melde sig til vedkommende Undersøgelseskammer, men nu er altsaa Dommen faldet, han afsoner nu sin Straf, og det ærede Medlem kan være ganske rolig for,